

2den Marts 1861. idet der saa indflettedes paa rette Steder de Paragrafer, som forebentes vedtagne, i den rette Form. De Vædringer, vi sidst vedtog, vare vanskelige at faae indførte i Paragrafen, og man har derfor anset det for rigtig at ubelade sidste Stykke og i Stedet derfor at sætte det, som er fremsat i Vædringsforslag under Nr. 6 til § 16. Dette er Udvalgets Vædringsforslag, som jeg altsaa tillader mig at anbefale til Vedtagelse ligesom Loven. Fra den høitærede Justitsminister, er der fremkommet et Vædringsforslag, men den høitærede Justitsminister vil naturligvis selv udtale sig derom. Jeg skal kun paa Forhaand tillade mig at udtale, at Udvalget tiltræder det. Der næst er der et lille Vædringsforslag fra 15 ærede Medlemmer. Derom skal jeg ikke udtale mig, men afvente de ærede Forslagsstilleres Udtalelser derom.

J. Sørensen: Det er angaaende Vædringsforslaget under Nr. 8 til § 1, jeg paa samtlige Vædringsforslagsstilleres Vegne vil tillade mig at sige et Par Ord. Jeg har nu forstaaet hele denne Bevægelse, der gaar ud paa at fremtvinge disse Bestemmelser i Brandpolitiloven om Beskyttelse for Dyr, for at de ikke skulle indebrænde, som fremkommen fra Dyrbeskyttelsesvennerne, og det er navnlig fra den Side set, vi have stillet vort Vædringsforslag, der gaar ud paa, at mindre Eiendomme, som kunne tænkes at have en lille Besætning, muligvis kun en Ko, skulde være fritaae for de Udgifter og det Eftersyn og de Mulktbestemmelser, som ellers findes i Forslaget. Vi ere gaaede ud fra, at hvor der er større Besætninger samlede, kunde det være i sin Orden, at der ogsaa blev gjort Noget derfor. Men, hvor Besætningen er saa lille, er der jo ikke den Risiko til Stede som ved de større Besætninger. Nu maa jeg bede om at lægge Mærke til, at det er ikke engang for Nybygninger, men det er kun for ældre Bygninger, naar de helt eller delvis omtækes, at dette Vædringsforslag vil faae Betydning. Naar vi se paa Forslaget, saaledes som det bestemmer, at man har at vælge mellem Ildgittere, Epidsgable og Kviste eller ogsaa at fastbinde Taget med Jerntraad, da skal dette jo være i 1½ Mens Afstand fra hver Side af Døren, og tænke vi os en saadan Dør paa 2 Men, bliver det altsaa ca. 5 Men. Men hvis der nu paa et saadant lille Hus findes 2 Døre, og der skal være 5 Men ved hver, saa bliver det altsaa hele 10 Men paa et saadant Hus' Facade, det bliver altsaa lig med hele Husets Facade. Skal nu herefter Tækkematerialet, Straa

eller Rør, fastbindes med Jerntraad, er jo Bekostningen derved ikke saa stor endda. Men der kommer noget Andet til, og det er det, at de med det Samme henfalde under de Mulktbestemmelser, som ere fastsatte i Lovforslagets § 14, nemlig Mulkt fra 5 til 100 Kroner. Jeg tænker mig nærmest, at det vil blive Brandsynet, som vil have at efterse, at saadanne Lovbestemmelser blive overholdte, og da kender man ogsaa nok af Erfaring, hvad det har at betyde med et saadant Brandsyn. Jeg er meget uvis, om de ogsaa ere i Stand til at holde en nøjagtig Fortegnelse over, hver Gang der bliver paalagt et nyt Stykke Tag, om det er fastbundet paa den i Loven foreskrevne Maade. Derfor tror jeg ogsaa, det vilde være en stor Lettelse for disse Brandsyn, om de havde disse mindre Eiendomme fritaae for et saadant Eftersyn. Desuden staar det jo Enhver frit for, selv om de ifølge Loven blive fritagne for at gjøre de og de Ting, dog at gjøre dem. Det staar dem frit for, hvis de indse, at det er nødvendigt, godt og fornuftigt, da at stride til at gjøre det. Vi have heller ikke været blinde for, at dette er Veien til at indføre Jerntraad som almindeligt Bindingsmateriale; det vil paa den Maade blive almindeligt. Men der maa huskes paa — og det er navnlig en Bemærkning, jeg vil tillade mig at henlede det ærede Tolbudvalgs Opmærksomhed paa — at Jerntraad er Noget, som fortolbes, og saavidt jeg forstaaer, er det en Position i Toldloven af 4de Juli 1863 under Nr. 170; det er da 2 Døre i Told pr. Bund Jerntraad, der skal anvendes som Tækkemateriale. Jeg vil meget bede det ærede Tolbudvalg, som behandler denne Sag, om at have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, fordi det ogsaa er en Maade at bestaae Landbruget paa. Hvis dette nemlig skulde vise sig at have nogen Betydning for Bevarelsen af Menneffers og Kreaturers Liv, burde den Slags Tækketraad ikke bestattes. Nu er der kun en ubetydelig Ting, jeg vil gjøre opmærksom paa. Det er det, at vi have brugt Ordet „Assurancesum“. Grunden er den, at medens der i Lovforslagets § 9 og § 11 mange Steder findes Ordet „Taxationsværdi“, saa synes jeg, at Ordet „Assurancesum“ er nok saa rigtig at anvende paa dette Forhold. De andre Paragrafer har jeg ingen Dyst til at røre ved, og jeg skal kun slutte med at anbefale det høitærede Thing det af mig omtalte Forslags Vedtagelse.

Justitsministeren (N e l l e m a n n): Som ærede Medlemmer ville have set, har jeg tilladt mig at stille et Vædringsforslag